

“Wat hebben we gelachen ...” Dit is de rode draad door het interview dat ik met Stan en Marco de Ruiter op woensdag 13 mei 2020 heb. Stan vertelt met zijn kenmerkende Rotterdamse accent droge voetbalhumor de ene na andere anekdote uit zijn 43 jaar bij Olympia. Als het clubhuis weer open is, zou ik hem zeker trakteren op een kopje koffie of een drankje om die verhalen uit zijn eigen mond te horen. Zoon Marco is even over vanuit de USA. Daar woont hij al 11 jaar en is hij technisch directeur bij Sparta United in Salt Lake City. Een Olympiaan in den vreemde.

Hoe het begon

Eind 1976 verruult gezin de Ruiter een flat, 12 hoog in Alexanderpolder Rotterdam, voor een mooie woning aan de Trilgras in Gouda. Vader Stan heeft in zijn jeugd gevoetbald bij SV De Musschen in Rotterdam Zuid nu gefuseerd tot SV Charlois). Bij de overgang naar de senioren is hij gestopt want er moest gewerkt worden. Zoon Marco wordt als vijfjarige voor het seizoen 1977/1978 bij Olympia aangemeld, de club het dichtste bij hun huis. Er is dan nog een ballotage procedure. “Secretaris Oskam keek je aan of je net uit de gevangenis was ontsnapt... Met een sigaret in een mondhoek.” Marco mag lid worden en Stan wordt leider bij zijn team. Dat blijft hij tot en met de B3 (*nu J016*).

Jeugdcommissie

Begin jaren tachtig wordt Stan actief in de jeugdcommissie met onder andere Frank Vervoort, Rob Rabelink en Ger Soetermeer, een militair. Wekelijks worden door de jeugdcommissie voor alle spelers wedstrijdkaarten ingevuld en aan huis bezorgd. Zo werd je geïnformeerd waar, hoe laat en tegen wie je een wedstrijd speelde. Computer, smartphone? Die hadden we toen nog niet. Binnen de jeugdcommissie was Stan verantwoordelijk voor het regelen van de scheidsrechters. Hij stond zelf regelmatig als arbiter op het veld om gaten op te vullen. “Liefst D1. Speelden lekker voetbal. Olympia heeft nooit verloren als ik floot. Als de wedstrijd uitliep stormde Frank Vervoort uit het hok dat ik nu toch echt moest af fluiten. Tja, maar misschien komt er nog een kansje op de gelijkmaker....” Op zijn 64ste – “de middencirkel was ondertussen mijn favoriete plek” – ging Stan met scheidsrechter-pensioen. Dat is al weer bijna 20 jaar geleden.

“Wat hebben we toen gelachen...” een aantal anekdotes van Stan:

Leen den Braber had een vriend in Engeland. Hij regelde deelname aan internationale toernooien. Met de boot en de bus naar Gloucester. Eén groot avontuur. Gloucester had toen een stedenband met Gouda. “Als begeleiding zaten we in de Beachclub. Niet te geloven wat een naam voor een plek midden in het bos.” Spelers sliepen bij andere spelers thuis. Ook als ze hier kwamen. Andere bekende Olympianen die mee gingen met deze reizen: Maarten van Dam, Hans Man in 't Veld, Cor Palsgraaf, Frank Vervoort. “Frank was altijd overal en deed zo ook de boekhouding. Op de penny, je mocht geen pond tekort komen.”

“Frank zit aan de bar op een barkruk met een heel zware vent, een Engelsman. Drinken teilen vol donker bier. Vent valt er af. Frank zit er nog ... ongelooflijk.”

“We gingen eten in een gezellig Italiaans restaurant. Maarten vond een juffie in de bediening heel leuk. Zeggen we tegen hem: Ze zit in je kamer op je te wachten. We hadden het licht al vast aangedaan. Hij durfde niet meer naar zijn kamer en is de hele nacht in de bus gaan zitten ...”

In de A-junioren liep Marco een ernstige blessure op en moest hij geopereerd worden. Maarten van Dam werkte toen in de keuken van het ziekenhuis. “Hij pikte een doktersjas om Marco te bezoeken. “Hoe gaat het met je?” Pieper ging zelfs af. Maarten: “Ik moet gaan, want ik heb nog drie operaties op de rit staan ..”

“Tijdens een jubileumjaar werd een wedstrijd tegen oud-internationals georganiseerd. Rinus Michels zat in de bestuurskamer. Maarten maakte er een hele show van om een plateautje met versnaperingen binnen te brengen. Voor de wedstrijd werden plaatsen afgezet voor KNVB bobo's en dergelijke. Ron van Es hield in de gaten of het goed ging. Niemand die het waagde om er te gaan zitten. Echtgenote Ida hielp die dag in de bar.”

“Donderdagavond: vaste prik aan de bar. Eerst de toto invullen bij Piet Dekker. En dan eindeloos ouwehoeren met vrienden voor het leven zoals Henk Grendel en Henny Haverkamp. Maarten was een top barman. Altijd keurig gekleed en de enige die toen ook af en toe een doekje over de bar haalde. En Italiaanse liederen als toegift gaf bovenop de bar.” Helaas gaat nu door mindere gezondheid van Stan “om acht uur het licht uit” en blijven de bijna dagelijkse korte bezoeken aan de club, meestal met zijn hondje Snowie, beperkt tot overdag.

Sponsor bij de jeugd

Gedurende zo'n 10 jaar sponsorde Stan de A, B en C jeugd bij Olympia met zijn bedrijf Tecomare. Een bedrijf in de aan-, verkoop en verhuur van mobiele kranen. Stan heeft door zijn werk veel gereisd, zoals naar China in de tijd van Mao. Het rode boekje heeft hij nog in huis. En naar Bahrein en Saoedi Arabië. “Zal het nooit vergeten: naar een voetbalwedstrijd in een prachtig stadion daar. Zitten er maar zo'n 20 toeschouwers, mannen in een wit gewaad.” “Ook zo iets. Bouwen ze een super de luxe woontoren. Met één lift. Is nooit bewoond geweest. Voor vrouwen en mannen was immers alles volledig gescheiden. Die mochten niet samen in een lift.”

Een van de jeugdactiviteiten die Stan sponsorde was een speciale competitie voor belofte elftallen op maandagavond. Onder de 23. “Henny van Os regelde altijd perfect de scheidsrechters, vaak uit de hoofdklasse. We speelden tegen teams van Feyenoord, ADO Den Haag, FC Utrecht en Dordrecht. Ik loofde 1000 gulden uit voor de winnaar, het team dat grootste overwinning boekte. Ja toen verloren we met grote cijfers van Feyenoord, Wim Jansen kwam met een topelftalom die prijs te pakken.” “Scheidsrechter was toen Dick Jol. Die kon behoorlijk tegen je tekeer gaan. Dat kon toen nog als scheidsrechter.” *(zie ook het interview met Sjaan, Henny en Frank van Os gepubliceerd op 3/3/2020)*

Lid sponsorcommissie

Ook de sponsorcommissie staat op de lijst van vrijwilligersactiviteiten van Stan. Samen met onder andere Piet Benschop en Cok de Vries. “Piet de Boerenbacker, een nieuwe sponsor, stelde ons aan zijn vriendin voor. Die zag er zo niet uit, dat als ze naar buiten keek, begon 't meteen te regenen. Na het ondertekenen van het sponsorcontract, maar liefst 10.000 gulden per jaar, gingen we met elkaar een hapje eten bij Rose Garden. Kort daarna gaat hij failliet. Zo netjes, hij is naar Olympia toch zijn verplichtingen nagekomen. Hem helaas nooit meer gesproken.”

Een andere sponsor uit die tijd: drukkerij van Tilburg. “Mooie fles whisky voor hem gehaald. Maar dat dronk hij niet. Henny van Os wel. Nam gelijk de bocht te kort op de fiets, zo de sloot in.”

“De beste voetbalperiode was voor mij onder Arno Pijpers. Dankzij een subsidieregeling konden we hem voor de seniorenselectie en A vastleggen. Sjaak van Toer nam het tweede en de B voor zijn rekening. Arno was jonger dan sommige spelers. Maar heel gedisciplineerd. Dat botste wel met een aantal jongens. De eerste trainer bij Olympia met een eigen voetbalvisie. Altijd gespannen, maar wist wat hij wilde.”

Marco vertelt - van trainer bij Olympia naar Sarto naar Willem II

“Zoals pa net vertelde liep ik in de A-jeugd een flinke blessure op. Daarna nog een jaartje gespeeld bij de senioren in het derde met Piet Slappendel. Ik ging sporteconomie studeren in Tilburg. Toen gestopt met voetballen en gestart als trainer in de C-jeugd. Samen met Mark Noorlander en Paul Spijkerman. (zie foto op de tribune bij interview met

Chakib Salmane gepubliceerd op 3/3/2020). Vanuit Tilburg reed ik twee keer per week op en neer voor de trainingen. En zaterdag naar de wedstrijd. Al met al een hoop gedoe. In Tilburg, bij RKS V Sarto, zochten ze een jeugdtrainer. Daar solliciteerde ik op. Ik ben daar begonnen in de B en via de A-junioren trainer van het eerste geworden. De zoon van Martin van Geel speelde destijds bij Sarto. Via Martin ben ik eind 1999 terecht gekomen bij Willem II. “

Bij Willem II trainde Marco achtereenvolgens de O12, O15, O19 en maakte toen de stap naar coach van het beloften elftal. Bij de eerste thuiswedstrijd, geleid door scheidsrechter Kevin Blom, zaten Olympia vrienden Paul Spijkerman, Carl Flux, Mark Noorlander en Ton Molenaar op de tribune. Na afloop, er was gewonnen met 2-1, was het groot feest met de Olympianen en de scheids, dat tot ver in de vroege ochtend doorliep. “Willem II zat al jarenlang in een vast stramien van promoveren daarna weer degraderen en weer terug. Dat moesten we doorbreken.” Het eerste jaar werd Marco met het belofte elftal 4^e in de competitie en won de beker. “In het derde jaar speelden we tegen Ajax met spelers als Frank de Boer, Nigel de Jong, van de Vaart en ook Wesley Sneijder met aanvoerdersband sloot aan. We verloren dat jaar de bekerfinale van Feijenoord.” Onder Andries Jonker startte Marco als assistent coach van de hoofdmacht van Willem II. Er volgde een onrustige periode waarin een fusie tussen Willem II en RKC speelde en samenwerking in de jeugd tussen de clubs werd opgestart.

Nieuw avontuur: naar Sparta United in de USA

“Toen besloot ik na 10 jaar Willem II om een nieuwe stap te zetten. Ik had al drie jaar met veel plezier in Amerika bij zomerkampen gewerkt en daar contacten opgebouwd. Van daaruit werd ik benaderd voor een vacature bij Sparta United. Het was toen moeilijk om Amerika binnen te komen als voetbaltrainer. Een grote stapel van aanbevelingen, van o.a. Leo Beenhaker, heb ik opgestuurd om een zogenaamd O visum te krijgen. *(red.: O Visum kan worden afgegeven voor individuen met een buitengewone bekwaamheid in de wetenschap, kunst, onderwijs, zaken of sport)*. Ondertussen belt Sparta Rotterdam mij: positie HJO staat open. Prachtige kans. Goede gesprekken gehad. En toen kreeg ik toch het visum voor drie jaar en heb ik mijn droom om in het buitenland aan het werk te gaan doorgezet. Was het visum drie, vier dagen later gekomen, dan had ik getekend bij Sparta.”

En zo vertrekt Marco in de zomer van 2009 naar Salt Lake City in Utah om jeugdtrainer te worden bij Sparta United. Op het voetbalveld leert hij zijn huidige vrouw kennen. In 2014 trouwen ze. Hij woont op 5 minuten rijden van skiliften (Olympische Winterspelen zijn in Salt Lake City geweest) in een gebied met heel veel ruimte. En heeft nu de verantwoordelijkheid voor de opleiding van jaarlijks zo'n 800 jeugdleden, waarbij hij ook zelf als trainer bijna dagelijks voor een groep staat.

Voetbal – een ticket om naar College te kunnen gaan

“In Amerika hoort presteren bij de volksaard. Voor goede cijfers word je financieel beloond met een academic scholarship. Als je een goede sporter bent,

kun je ook via de sportcoach een (aanvullende) toelage krijgen om je studie te kunnen betalen. Scholencompetities zijn daarbij heel belangrijk voor de status van de High School (ca. 14 – 18,5 jaar) en het College. De sportcoach wordt veel beter betaald en heeft een groter budget, dan bijvoorbeeld een excellente scheikunde docent. Bij een sportwedstrijd tussen grote colleges kunnen zomaar 40.000, 60.000 toeschouwers komen kijken. Als voetbalvereniging ontkom je door die nadruk op prestatie er niet aan om 'try outs' te organiseren. Het is heel gewoon als je als 12-jarige al bij vijf verschillende clubs hebt gespeeld.

Die prestatiedruk zie je ook terug op het veld. Sta ik bij een wedstrijd voor kinderen onder de 10 jaar te kijken en klappen ouders als een speler van de tegenstander een gele kaart krijgt. Ik wist niet wat me overkwam. Om positief gedrag te stimuleren hebben we een code of conduct gemaakt. Dat moet iedere ouder, speler en trainer ondertekenen. Ook om advocaten, die je direct dagvaarden in opdracht van ouders als hen iets niet bevalt, een juridisch gedegen weerwoord te kunnen geven. Ervaart iemand een probleem dan is onze regel: 24 uur cooling down. Geen discussies in de emoties direct na de wedstrijd of de training. Voorkomen dat er, zeker niet publiekelijk, dingen gezegd worden waar je spijt van krijgt. Daarna ga je met elkaar in gesprek, opbouwend en rechtvaardig.

Bij Sparta United Soccer leiden wij voetballers van 6 tot 18 jaar op voor College. Dus niet om door te stromen naar het eerste team. We hebben geen leden boven de 18 jaar. Door een goede volledige voetballer te worden en gezien te worden op toernooien zoals in Las Vegas, San Diego etc., krijg je de kans om gescout te worden door een College en daarmee op hoog niveau te gaan voetballen en te kunnen studeren doordat er voor je betaald wordt.

4 maanden voetballen op school - 8 maanden bij Sparta United

De High School voetbalcompetitie voor meisjes is van 15 augustus tot en met oktober en daarna de play offs. Voor jongens ligt die scholencompetitie in het voorjaar. In die periodes is er nauwelijks contact met de club. Bij de club trainen en spelen ze toernooien de andere 8 maanden van het jaar. Om lid te kunnen worden van Sparta United betaal je zo'n 675 – 1000 US Dollar per jaar als registratie fee. Een seizoen kost tussen de 6000 en 10.000 US Dollar per kind. Daar zit het kleding pakket bij in, krijg je betaalde scheidsrechters en zijn alle toernooien, zo'n 5 à 6 per jaar, inclusief reis (vlieg) en hotelkosten inbegrepen.

Voetbaltrainer in Amerika

"Zeker het meisjesvoetbal is van een heel goed niveau. Dat ging niet vanzelf. Amerika was en is vooral groot in sporten met heel veel onderbrekingen zoals bij basketbal en American Football. Er worden voortdurend instructies gegeven door de technische staf. Alles is van te voren ingestudeerd. Dat is bij voetbal anders, daar hebben voetballers veel meer eigen initiatief. Daar heb ik ook bij Sparta United aan moeten werken.

Wat ik ook heb veranderd is dat je als trainer niet mee gaat met dezelfde spelersgroep van 08 t/m 019. Je raakt dan veel te veel emotioneel betrokken bij

de groep. Er verandert dan ook te weinig binnen het team. Iedereen is ergens heel goed in en heeft ook meer affiniteit met de ene leeftijdsgroep dan met de andere. Van iedere trainer leer je weer iets anders.”

“De beleving is (nog) anders. Zo had ik samen met pa tickets voor een box bij Real Salt Lake. Natuurlijk waren we er ruim voor de aftrap. Prachtig buffet stond klaar. Maar er was helemaal niemand. Na de wedstrijd gaat ook alles direct dicht.”

Corona

In Amerika zijn er drie overheidsniveaus, die over maatregelen kunnen beslissen: landelijk, de state (Governor) en de county. In Salt Lake City zijn de maatregelen vergelijkbaar met in Nederland. Maar zo’n 30 km verderop in dezelfde staat Utah is een volledige lock down.

Er mag sinds begin deze maand weer gevoetbald worden bij Sparta United. Wel moeten alle leeftijden 1,5 meter afstand houden, de trainers een mondkapje op en staat er desinfecteer gel klaar op het veld. Hesjes mogen maar een keer worden gebruikt. Met een vlucht vanuit Los Angeles kon Marco naar Nederland komen. Tussenrij open - voordeel languit te kunnen slapen - mondkapjes op en in een plastic zak ligt iets te eten klaar waar je het tijdens de lange vlucht van bijna 11 uur mee moet doen.

Wat zijn jullie mooiste herinneringen?

Stan: “De promotiewedstrijd tegen TOGB in 2014. En de reisjes met de A-jeugd. Waren hele mooie tijden! En wat hebben we toch een geweldige accommodatie. En zo mooi om te zien dat Olympiaan zijn van generatie op generatie door gaat. Zoals nu bij Boyd van Ron van Es en Dean van Ton Molenaar.”

Marco: “Het Olympiagevoel”. Dat is iets wat bijna niet is uit te leggen. Mijn vrouw verbaast zich dat je lidmaatschap blijft betalen, terwijl jik in Amerika woon en niet voetbal. Dat je een rondje geeft aan de bar aan je maten. Heel on-Amerikaans. Maar dat gevoel, de kameraadschap, die je ook direct weer voelt als we met elkaar uit eten gaan als ik even in Nederland ben, dat is enorm waardevol. Het zijn mijn beste vrienden. En voor ieder rondje krijg ik er minstens evenveel terug.

@Stan en Marco: ‘wat heb ik gelachen’ bij de mooie verhalen en dank voor het kijkje in de Amerikaanse voetbalkeuken. Wilma Neeffes, schrijfster interview.

Nawoord

In dit interview worden mooie herinneringen opgehaald aan ook helaas ondertussen overleden Olympianen. Recent of langer geleden. Zoals wijlen Leen den Braber, Henk Grendel, Henny Haverkamp, Maarten van Dam en Cok de Vries. Stan de Ruiter is lid van verdienste bij Olympia en drager van de 25-jaar speld. Marco is speldendrager voor 40 jaar aaneengesloten lidmaatschap.

Sparta United Soccer Club zet zich in voor:

Leer alle spelers om te zijn: BETER ELKE DAG - SAMEN. Om dit doel te bereiken maken we voor elke speler een persoonlijk ontwikkelingsplan.

Spelers krijgen positieve, individuele begeleiding op zowel instructief als sociaal niveau, met speciale aandacht voor het ontwikkelen van een veerkrachtige houding en sterke besluitvormingsvaardigheden.

In tijdschrift VI is eind mei 2020 een interview verschenen met Marco de Ruiter onder de titel: "Over de jeugdtrainer van Virgil van Dijk en zijn wedergeboorte in The City of Saints."

